

MOCIÓ PRESENTADA PELS GRUPS MUNICIPALS IPS-CUP, ERC, CIU, PSC-CP, CANVIEM SALT I ELS TRES REGIDORS NO ADSCRITS SOBRE EL CENTRE DE RECURSOS PER LA PAU I LA SOLIDARITAT SOBRE PENSIONS PÚBLIQUES

EXP. 2017A034000062

DATA D'APROVACIÓ: SESSIÓ PLENÀRIA DEL 18 DE SETEMBRE DE 2017

« La presentació d'aquesta moció, a la que donem suport els laioflautes, la Marea Pensionista i la Xarxa pels Drets Socials de Girona, respon a la certesa que estem vivint una situació de pèrdua de drets socials i individuals, molt especialment en l'àmbit de les pensions. No es tracta d'una apreciació sinó d'una certesa, d'una constatació avalada per les dades de diferents organismes i des de la Xarxa pels Drets Socials, laioflautes i la Marea Pensionista i volem, una vegada més, defensar aquests drets.

La crisi econòmica actual, que ara no és moment ni lloc per a valorar, ha tingut com a conseqüència l'augment de l'atur, l'existència d'uns salaris més baixos i, com a reacció davant la incertesa, la disminució demogràfica. D'altra banda, la guardiola creada amb el Pacte de Toledo està a punt d'esgotar-se per l'ús no previst que n'ha fet el govern espanyol.

Darrerament, durant 2016, s'ha parlat molt de les pensions. Cal tenir present que el Sistema Públic de Pensions ha tingut ja dues reformes durant els últims cinc anys i, en lloc de donar-li l'estabilitat buscada teòricament, no han fet altra cosa que rebaixar el poder adquisitiu de les pensions i abocar-les, d'aquí a uns quinze anys, a una situació que en lloc de permetre viure serviria únicament per a sobreviure.

Veiem que l'economia va créixer el primer i segon trimestre del 2016 un 3,4%, i el tercer un 3,2. Si mirem l'atur, ha baixat: a Catalunya ha passat, entre 2015 i 2016, del 17,7% al 14,9%. A Espanya, en el mateix període, ha passat del 20,9% al 18,6%. Si tenim creixement i baixa l'atur, les pensions s'haurien de poder recuperar lentament. Si mirem els salaris, veiem que han baixat de mitjana un 0,3% entre setembre de 2015 i 2016. Si mirem les càrregues socials, els diners que els empresaris han de dipositar a la Seguretat Social, veiem que han baixat un 0,9% gràcies a les bonificacions que s'apliquen a les cotitzacions. Així, les pensions públiques no poden refer-se.

Les conseqüències de la reforma laboral, conjuntament amb la darrera reforma de les pensions, tenen i tindran un impacte nefast en la situació econòmica dels actuals pensionistes i, encara més, en la dels futurs pensionistes. Creix l'economia, hi ha menys atur però la precarietat laboral i la devaluació salarial, promoguda per la reforma que va aprovar el PP, ha elevat la proporció de treballadors pobres (els que, fins i tot amb feina, no arriben a uns ingressos suficients per cobrir les seves necessitats bàsiques) fins al 13,2%, el tercer nivell més alt de la UE, després de Romania i Grècia. Si l'economia creix (més PIB), caldria esbrinar on és, aquesta riquesa que es crea.

Espanya és un dels estats de la UE que té unes pensions més baixes. L'actualització de les pensions amb un 0,25% d'augment, independentment de l'IPC, no farà altra cosa que agreujar la situació. L'any 2011, la pensió representava el 72,4% del sou que cobrava el pensionista, i es preveu que l'any 2060 representi únicament el 56%, segons l'OIT. I això es veu agreujat per l'aplicació d'una fórmula de càlcul de la pensió que discrimina els pensionistes de més edat, amb una reducció major de la pensió. L'aplicació d'aquesta fórmula suposarà un problema greu per a les dones, perquè tenen una major esperança de vida.

La reforma suposa, així mateix, un augment de la dificultat per poder aspirar a una pensió plena: la jubilació serà als 67 anys, i es farà el càlcul basant-se en els darrers 25 anys cotitzats i demanant 37 anys de cotització per retirar-se amb el 100% de la base reguladora. Això, en un moment d'atur important, es pot convertir en una llosa per aquelles persones que han estat anys a l'atur o que han tingut la desgràcia de perdre la feina en els darrers anys de la seva vida laboral.

El futur, segons Luis Maria Linde, governador del Banc d'Espanya, serà dur, i ens recomana treballar més enllà dels 67 anys (per poder pagar més a la Seguretat Social i poder cobrar menys temps la pensió) i anar dipositant els estalvis en una pensió privada per compensar la pèrdua de poder adquisitiu de la pensió pública. Això, és clar, qui pugui estalviar alguna cosa. Sort que Marcos Peña, president del Consejo Económico y Social, ens anima: "Quédense tranquilos, su pensión se la garantizo yo". I és cert, les pensions del futur estan garantides: any darrere any seran més minses i dibuixaran un futur de pensionistes empobrits.

Aquestes reformes, i les conseqüències que tindran en un futur, han sortit poc als mitjans de comunicació, i, quan hi apareixen, sovint és per presentar-les com a exuberants i finançades pels joves. Al mateix temps, però, es diu a aquest joves que, a causa de la generositat de les pensions actuals, aquestes no podran subsistir i que ells hauran de cercar un refugi en les pensions privades. Resulta sorprenent la manca de debat social sobre aquest tema. La major part dels mitjans de comunicació vehiculen l'opinió dels economistes que únicament veuen la possibilitat d'accentuar les mesures restrictives de la despesa, sense plantejar-se altres alternatives que siguin permeables a les necessitats socials.

Veiem i vivim la necessitat d'informar la població més directament afectada: jubilats, futurs jubilats o gent gran en situació d'atur. Considerem imprescindible que els ciutadans siguin conscients del risc que representa que es tanqui l'actual revisió dels Pactes de Toledo en els termes en què està plantejada actualment. Cal una resposta clara, unida i pública davant l'amenaça de convertir les pensions en una aportació residual.

Com a alternativa a aquesta reforma que, segons el FUNCAS, ens pot portar a veure retallat el poder adquisitiu de les pensions un 35%, els signants de la moció plantejarem i volem fer arribar a l'opinió pública les següents demandes:

1. Que les pensions quedin contemplades dins dels Pressupostos Generals de l'Estat com una despesa més. Les quotes no s'haurien d'eliminar per poder recuperar els Fons de Reserva de la Seguretat Social (la Guardiola). Recuperar un model de revalorització automàtica de les pensions en relació amb l'IPC real per assegurar el manteniment del poder adquisitiu, començant per l'1,9 que es va perdre ja l'any 2012. Reimplantar la jubilació als 65 anys.
2. Treballar per la millora de l'actual model de pensions públiques per avançar cap a un model de pensió i de salari mínim per damunt dels 1.000 euros.
3. Incorporar al Règim General de la Seguretat Social les persones empleades de la Llar, amb tots els drets, inclosa la prestació per atur i la cobertura de les llacunes de cotització.
4. Retornar a la situació anterior al 2 d'agost de 2011 en el sistema de cobertura de llacunes de cotització durant el període de càlcul de les pensions.

Així mateix, per poder garantir una vida digna als pensionistes, més enllà de les pensions, demanem també:

- Eliminar qualsevol tipus de copagament o repagament sanitari.
- Preservar els serveis públics contra la tendència privatitzadora que els va deteriorant i desvirtuant.
- Reconeixement del dret a uns subministraments bàsics garantits (aigua, llum, gas).

Atès que s'estan realitzant una campanya en defensa de les pensions públiques arreu de Catalunya, els laioflautes, la Marea de Pensionistes i la Xarxa pels Drets Socials ens hem sumat a aquestes accions i a través del Centre de Recursos per la Pau i la Solidaritat demanem al Ple de l'Ajuntament de Salt l'adopció dels següents acords.

El Ple acorda per 20 vots a favor (ERC, IPS-CUP, CiU, PSC-CP, PxC, Canviem Salt i els regidors no adscrits, Sra. Estefania Carabellido, Sra. Anna Fusté i Sr. Josep Valentí) i 1 abstenció (C's):

1. Mostrar el suport de l'Ajuntament a les reivindicacions exposades en aquesta moció.
2. Reclamar a la Generalitat de Catalunya el compromís de treballar per garantir un sistema de pensions dignes i basat en principis de justícia social i equitat.
3. Proposar al Consell Municipal de la Gent Gran i als diferents Casals de Gent Gran de la ciutat d'implicar-se en l'organització de sessions informatives i futures accions.
4. Oferir tot el suport municipal per tal de facilitar les xerrades informatives als centres cívics, OIAC i altres espais municipals que s'acordi, així com facilitar els permisos i l'ajuda material necessària.
5. Donar trasllat d'aquests acords a la Generalitat de Catalunya, a la Secretaria d'estat de la Seguretat Social, a l'Associació de laioflautes de Girona a la direcció de correu electrònic: iflautesgirona@gmail.com»